2690 - Bir Hristiyan ile Ciddi Bir Diyalog

Soru

Ben Hristiyan bir öğrenciyim, sitenizi gözden geçirdim ancak aşağıdaki ifadelerin doğru olup olmadığını öğrenmek istiyorum.

-İslam'da cennet; sadece içki, müzik ve kadınlardan ibarettir. Böylece cennete varmak İslam'ın beş şartına uymak ve bunlardan uzaklaşmakla olur.

-İslam'da kurtuluş için bir garanti yoktur. "Bu yolu takip et! Kurtuluş Allah'tandır." deniliyor. Cennete giriş ve kurtuluş için bir garanti yoktur. Hristiyanlıkta ise Mesih İsa gönderilmiş, bizim günahlarımızı temizlemek için çarmıha gerilmiş ve bizim için bir kurtuluş olmuştur. İslam'da ise Mesih'e inanmakla bir garanti elde edilmiyor. Bilakis herkes, yaptığı eylemine göre sorumlu tutulur.

-Müslümanlar kendilerini insanlar arasında seçkin kişiler görüyorlarsa neden dinlerini yaymıyorlar? Müslüman olma şansını yakalamayanların günahı nedir?

-Doğduğumda Hristiyan değildim. Ayrıca Hristiyan olmak isteyen anında olabilir. İslam'da ise her isteyen hemen Müslüman olmaz.

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

İslam dinindeki meselelere ilişkin açıklama talep etmenizi takdirle karşılıyoruz. Ayrıca yazdığınız konuların tartışılması dolayısıyla algıların düzeltilmesinin gerçeğe ulaşmanın ve ona ikna olmanın bir yolu olacağını umuyoruz.

Cennet nimetleri sadece vücudun duyularıyla mı hissedilecek?

"İslam'da Cennet; sadece içki, müzik ve kadınlardan ibarettir." düşüncesi doğru değildir. Zira

cennet nimetleri sadece duyusal değil, bilakis kalpte oluşacak huzur ve rıza ile ilgili olup yüce Allah'a yakın olmakla olacaktır. Hatta tartışmasız en büyük nimet, yüce Allah'ı görmektir. Nitekim cennet ehli, yüce Allah'ı gördüklerinde bulundukları tüm nimetleri unutacaklardır. Oysa o nimetler de her canın çektiği, her gözün zevk aldığı nimetlerdir. Cennette hiç çirkin ve kötü bir söz işitilmez, hiçbir nefis işlediği güzel ameller karşılığında kendisi için neler hazırlandığını bilmez. Böylelikle cennet nimetleri sadece bahsettiğinizle sınırlı olmayıp çok daha geniş kapsamlıdır.

İslam'da kurtuluş, sadece yasakları terk etmekle mi gerçekleşir?

Kurtuluşun; sadece yasak olan hususları yapmamakla olduğunu düşünmek, yanlıştır. Zira İslam'da kurtuluş sadece yasaklardan sakınmakla gerçekleşmez, bununla birlikte vacip olan hususları yerine getirerek gerçekleşir. Ayrıca cennetin tüm nimetleri dünyada Müslümanların sakındığı hususlardır demek de doğru değildir. Nitekim cennette nimet olarak bilinen evlilik, dünyada mubahtır. Nar, incir vb. meyveler cennet nimetlerinden olduğu gibi dünyada mubahtır. Süt ve bal gibi içecekler cennet nimeti olduğu gibi dünyada mubahtır. Ancak zararlı bir husus içeren haram bir yiyecek veya içecek varsa cennette bu zarar ve olumsuzluktan arındırılır. Örnek olarak sarhoş eden içki cennette sarhoş etmeyecek ve baş ağrısına neden olmayacaktır. Yüce Allah bu konuda şöyle demiştir: "Onda baş döndürme özelliği yoktur. Onlar, onu içmekle sarhoş da olmazlar." İçkilerin cennette özellikleri dünyadakinden farklı olacaktır. Sonuç olarak cennetteki nimetlerden amaç, dünyadaki haramların mübahlığı değildir.

Bununla birlikte dünyada yapılmaması emredilen bazı haram eylemler ahirette ödül olarak verilmeyecektir. Örnek olarak zehir, dünyada haram olmakla beraber ahirette nimet olarak verilmeyecek. Aynı şekilde eşcinsellik ve mahremlerle cinsel ilişki dünyada haram olduğu gibi ahirette de haram olacaktır.

İslam'da cennet garantisi var mıdır?

Kurtuluş garantisi olup olmaması hususu veya garanti bir kurtuluş olmamasının insanın hayatını olumsuz etkilediği anlayışı doğru değildir. Bilakis cennete giriş garantisi olduğunu bilen kimsenin durumu daha kötü olacaktır. Zira insan bu düşünceyle her türlü yasağı ve haramı işleyecektir.

Nitekim bazı Yahudi ve Hristiyanlar bu tür batıl garantilere, mağfiret çeklere veya rahiplerin affetmesine güvenerek suçlar işlenmektedir. Yüce Allah şöyle buyurdu: “Bir de; “Yahudi ve Hristiyanlardan başkası Cennet’e girmeyecek” dediler. Bu, onların kuruntuları! De ki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin.” (Bakara 111)

Cennet konusu Müslümanlar olarak bizim veya başkasının isteğine ve keyfine göre değildir. Yüce Allah şöyle dedi: “İş, ne sizin kuruntunuza, ne de kitap ehlinin kuruntusuna göredir. Kim kötü bir iş yaparsa, onunla cezalandırılır. O, kendisine Allah’tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı bulabilir.” (Nisa 123)

Aşağıda İslam inancında sonuç garantisiyle ilgili kısa bilgiler verilmektedir:

İslam, ölünceye dek Allah’a ihlaslı bir şekilde itaat eden her Müslümana cennete gireceğine dair garanti vermiştir. Yüce Allah kitabında şöyle dedi: “İman edip salih ameller işleyenleri de ebedî olarak kalacakları, içlerinden ırmaklar akan cennetlere koyacağız. Allah, gerçek bir vaadde bulunmuştur. Kimdir sözü Allah’ınkinden daha doğru olan?” (Nisa 122)

Başka bir ayette: “Allah, iman edip salih ameller işleyenler hakkında, "Onlar için bir bağışlama ve büyük bir mükâfat vardır" diye vaatte bulunulmuştur.” (Maide 9)

Başka bir ayette: “Ancak tövbe edip inanan ve salih amel işleyenler başka. Onlar cennete, Rahmân’ın, kullarına gıyaben vaad ettiği “Adn” cennetlerine girecekler ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır. Şüphesiz O’nun va’di kesinlikle gerçekleşir.” (Meryem 61)

“De ki: “Bu mu daha hayırlıdır, yoksa Allah’a karşı gelmekten sakınanlara va’dedilen ebedîlik cenneti mi?” Orası onlar için bir mükâfat ve varılacak bir yerdir.” (Furkan 15)

“Fakat Rabbine karşı gelmekten sakınanlar için (cennette) üst üste yapılmış ve altlarından ırmaklar akan köşkler vardır. Allah, gerçek bir vaadde bulunmuştur. Allah, va’dinden dönmez.” (Zümer 20)

Diğer yandan İslam, Allah’ın emirlerinden yüz çeviren kafirlerin cehenneme gireceğine dair kesin garanti vermektedir. Yüce Allah şöyle dedi:

“Allah, erkek münafıklara, kadın münafıklara ve kâfirlere, içinde ebedî kalmak üzere cehennem ateşini va’detti. O, onlara yeter. Allah, onlara lânet etmiştir. Onlar için sürekli bir azap vardır.” (Tevbe 68)

“İnkâr edenler için ise cehennem ateşi vardır. Öldürülmezler ki ölsünler. Kendilerinden cehennem azabı da hafifletilmez. İşte biz her nankörü böyle cezalandırırız.” (Fatir 36)
“İşte bu, tehdit edildiğiniz cehennemdir. İnkâr ettiğinizden dolayı bugün girin oraya!” (Yasin 63,64)

Görüldüğü gibi yüce Allah’ın vaadi her iki grup için de kıyamet gününde gerçekleşecektir.

“Cennetlikler cehennemliklere, “Rabbimizin bize va’dettiğini biz gerçek bulduk. Siz de Rabbinizin va’dettiğini gerçek buldunuz mu?” diye seslenirler. Onlar, “Evet” derler. O zaman aralarında bir duyurucu, “Allah’ın lâneti zalimlere!” diye seslenir.” (Araf 44)

Her kim iman edip salih amel işler ve bu hal üzerine ölürse kesin bir şekilde cennete girer. Aynı şekilde her kim inkâr edip kötü amel işler ve bu hal üzerinde ölürse kesin bir şekilde cehenneme girer.

Bununla birlikte İslam’ın yüce ilkelerinden biri de, müminin korku ile ümit arasında yaşamasıdır. Zira bir mümin, kendisinin kesin bir şekilde cennete gireceğine hükmetmez. Çünkü nasıl bir hal üzerine olacağını bilemez. Aynı şekilde ümidini Allah’ın rahmetinden kesip cehenneme gireceğine dair hüküm vermez. Bilakis Allah’tan sevap beklentisi içinde olup salih amel işler ve Allah’ın cezalandırması korkusuyla günahlardan sakınır. Günah işlese bile tövbe eder ve bu tövbesiyle cehennemden ateşinden sakınır. Şüphesiz yüce Allah günahları affeden ve tövbeleri kabul edendir. Şayet bir mümin ameli onu kurtarmaya yetmeyeceğinden endişe ederse salih amelleri artırır ve ümidini Allah’tan kesmez.

Bir kimse ne kadar salih amel işlese de bu amellere güvenip aldanmaz, bilakis her şeye rağmen Allah’tan sevabını diler ve amelini boşa çıkarabilecek gösteriş ve kendini beğenme duygularından sakınır. Yüce Allah şöyle dedi: “Rabblerine dönecekleri için verdiklerini kalpleri ürpererek verenler…” (Muminun 60)

Böylelikle mümin, çabalar ve işin sonunda Allah'ın rahmetini umduğu gibi korku içinde olur. Bu duygu Allah'a Tevhid ve salih amel üzerine ulaşıncaya kadar devam eder. Bu husus daha derin bir şekilde düşünülürse bu duyguların salih amel için itici güç olduğunu, hayatta doğruluk ve istikametin ancak bu şekilde olacağını göreceksiniz.

Asli Günahla ilgili İslam inancının tavrı

Birincisi: İslam inancının Asli Günah konusuna yönelik görüşü şöyledir: Nasıl ki bir insan sadece yaptığı işten sorumlu olup başkası kendisinden sorumlu değilse aynı şekilde başkası da kendi işlediğinden sorumludur. Yüce Allah şöyle dedi: "Hiçbir günahkâr kimse bir başkasının günahını çekmez"

Asli Günah düşüncesi kabul edilemez. Nitekim çocukların, günah işleyen babalarının vebalini çekmeleri adil değildir. Hristiyan inancında babanın yaptığı hata, tüm sülaleye yüklenmektedir. Bu da zulmün ta kendisidir. Akıllı bir kimse bir günahın asırlar boyunca tüm insanlığa sirayet ettiğini söyler mi! Çocuklar, torunlar ve sonradan gelen nesillerin günahı nedir?

İkincisi: Hata yapmak, insanlığın doğasında ve fıtratında mevcuttur. Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem şöyle dedi: "Her âdemoğlu çokça hata eder." (Tirmizi 2423) Ancak yüce Allah hata yapan insanı bir şey yapamaz halde bırakmamıştır. Bilakis hatasını düzeltme, dönme ve tövbe etme kapısını açmıştır. Bu nedenle Rasulullah Sallallahu Aleyhi Vesellem hadisin devamında şöyle demiştir: "Çokça hata edenlerin en hayırlısı çokça tövbe edenlerdir."

Rabbimizin kullarına şu şekilde seslenmesi, sonsuz rahmetini açık bir şekilde göstermektedir: De ki: "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Zümer 53)

Beşerî nefsin yapısı budur, günah işlendiğinde ise çözümü tövbedir. Şüphesiz söz konusu insanlık fıtratında olan hata işleme eylemini kul ile Rabbi arasında bir engel olarak görmek de kulun Rabbinin rızasına ancak iddia edileni (oğlunu) gönderip herkesin gözü önünde (babası dahil) çarmıha gerilmesi durumunda ulaşacağı ve insanlığın affedileceği görüşü de çok garip ve saçma

söylemlerdir. Bu sadece batıl bir iddiaya yönelik anlatılan bir hikayedir. Bir defasında bu konuyu bir Hristiyan'la tartıştığımızda şöyle sordum: "Siz Mesih'in, zamanında yaşayan ve sonrasında gelen insanlığa feda olması için çarmıha gerildiğini söylüyorsunuz. Peki Mesih'in doğumundan önce gelip günah işleyenlerin durumu ne olacak? Zira bunlar Mesih'i tanımaya ve O'na inanmaya fırsatları olmadan öldüler." Cevabı şöyleydi: "Mutlaka Rahiplerin buna bir cevabı olmalıdır". Ancak cevapları olsa bile uydurmadan öteye geçmez. Ne diyebilirler ki?

Hristiyanların Asli Günahla ilgili inançları, insaflı bir akıl ile ele alındığında şu hususlar ortaya çıkıyor;

Hristiyanlar; Rabbin, tek ve bekar olan oğlunu tüm insanlığın hatalarını affetmek için feda ettiğine ve bu oğulun ilah olduğuna inanırlar. Şayet bu ilah; dövülmüş, kendisine sövülmüş, hakaret edilmiş ve sonunda çarmıha gerilmişse (onların inancına göre) oğlunu koruyamamışsa, Allah'ın zayıf ve çaresiz olduğu inancı ortaya çıkar. Eğer öldürülen mesihi ilah olarak görüyorlarsa bu da, ilah inkarcılığı demektir. Başka bir ifadeyle Rabbimiz, tüm kulların günahlarını bir kelime ile affetmekten aciz midir? Şayet durum böyleyse, ki Allah her şeye kadirdir, (Hristiyanlar buna itiraz etmezler) Allah neden bu amaç için oğlunu feda eder? (Allah o zalimlerin iddialarından münezzehtir.)

"O, gökleri ve yeri örnekleri yokken yaratandır. O'nun bir eşi olmadığı hâlde, nasıl bir çocuğu olabilir? Hâlbuki her şeyi O yarattı. O, her şeyi hakkıyla bilendir." (Enam 101)

Normal bir şahıs bile oğluna bir zarar gelmesine, düşmanların ona dokunmalarına, sövmelerine ve kendisinin en çirkin şekilde çarmıha gerilmesine razı olmazken onun Rabbi buna nasıl razı olabilir?

Üçüncüsü: Hristiyanların inandığı Asli Günahın kefareti iddiasının insan yaşamının gerçekliği üzerinde olumsuz bir etkisi vardır. Zira Hristiyan inancı, belirtildiği gibi insana herhangi bir yükümlülük getirmez. Tek yapılması gereken; Allah'ın oğlunu bu dünyaya insanların hatalarını kefaret için göndermiş olduğuna, bu amaçla çarmıha gerildiğine ve öldüğüne inanmaktır. Böylece buna inanan kimse Hristiyan olur ve Rabbin lütfunu kazanarak Cennete girer. Hatta inançları arasında şu da vardır: Allah'ın oğlunun başına gelen her şey, geçmiş ve gelecek tüm günahların

kefareti içindir. Ne gariptir ki artan cinayet, tecavüz, hırsızlık ve alkolizm vakaları da dahil olmak üzere, Hristiyan topluluklarının yaşadıklarının nedenini merak etmezler. Madem ki Mesih geçmiş günahların affedilmesini sağladıysa neden günah işlemeyi bırakmıyorlar? Peki neden Hristiyanlar bazen katili idam ediyor, suçluyu hapsediyor ve suçluyu çeşitli cezalarla cezalandırıyorlar?
Madem ki günahkarların günahları Mesih'in kanıyla temizlenmiş ve affedilmiş, neden suçluya ceza veriliyor? Bu konuda zıtlık yok mu?

Müslümanlar kendilerini insanlar arasında seçkin kullar olarak görüyorlarsa neden dinlerini yaymıyorlar?

Bunun cevabı şöyledir: Şayet Kur'an ile amel eden ihlaslı Müslümanlar sayesinde olmasaydı Endonezya, Sibirya, Fas, Bosna, Güney Afrika ve diğer doğu ve batı ülkelerine nasıl İslam ulaşırdı? Günümüzde bazı Müslümanların davranışlarında bulunan hataları İslam'ın hoş görmediği ve bunların sebebi olmadığı bilinmelidir. Aksine bunlar sadece İslam'a aykırı davranmanın bir sonucu olarak ortaya çıkmış olup ona uymayan ve ona aykırı davranan bazı Müslümanların yaptığı hatalardan İslam'ı sorumlu tutulması adil değildir. Müslümanlar, suçlunun tövbe etmediği takdirde Allah'ın azabına maruz kalabileceğini ve öldürme, hırsızlık, zina vb. bazı günahların dünyada caydıracak bir cezaya tabi tutulması; ahirette ise onlara kefaret olduğunu kabul etmekle Hristiyanlardan daha adil değiller mi?

İslam'a girmek zor mu?

Hristiyanlığa girmenin İslam'a göre daha kolay olduğu iddiasına gelince, bu apaçık bir yanılgıdır çünkü İslam'a girişin anahtarı yalnızca iki cümledir: Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahitlik etmektir. Bunu söyleyen bir kimse; bir vaftize, rahibe, camiye veya belirli bir yere gitmesine gerek kalmadan saniyeler içinde İslam'a girer. Bunu, bir kimsenin Hristiyanlığa girmek istediğinde yaptıkları saçma vaftiz prosedürleriyle bir karşılaştırın. Ayrıca Hristiyanlar; iddialarına göre İsa'nın çarmıha gerildiğinde canını acıtan, sırt ağrısına ve eziyet çekmesine neden olan haçı kutsal sayarlar, onu bir nimet ve şifa olarak kabul ederler. Oysa Tanrı'nın Oğlunun ölümüne neden olan, sırtını ağrıtan, uyumasını engelleyen bir

haçı küçümsemek, nefret etmek ve zulüm sembolü olarak kabul etmek gerekmez miydi?

Müslümanlar hakikati kabul etmekte başkalarından daha evladır

Müslümanların hakka diğerlerinden fazla tutunduklarını görmez misin? Nitekim bütün peygamberlere ve elçilere inanıp onlara saygı gösterirler, tüm peygamberlerin hak ve Tevhid üzere olduklarına ve her birine; gönderildiği topluluğa, yere ve zamana göre Allah tarafından peygamberlik verildiğine inanırlar.

İnsaflı bir Hristiyan şunu düşünemez mi? Müslümanlar; Musa'ya, İsa'ya ve Muhammed'e iman ederler, Allah'ın rahmeti ve selamı onların üzerine olsun. Allah tarafından indirilen Tevrat, İncil ve Kur'an-ı Kerim'e inanırlar. Hristiyanlar ise Muhammed'i ve kendisine verilen Kitab'ı inkâr ederler. İnsaf gözüyle bakan bir kimse, haklı olanın Müslümanlar olduğunu görmez mi?

Mesih, "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse ulaşamaz" mı dedi?

Birincisi: İsa'nın "Benim aracılığım dışında hiç kimse Baba'ya ulaşamaz" sözüne gelince: Her şeyden önce bu sözün İsa'ya isnat edilmesinin doğruluğunu ispatlamak gerekir ki bu açıkça batıl bir sözdür. Peki Nuh, Hud, Salih, Yunus, Şuayb, İbrahim, Musa ve diğer peygamberler zamanında insanlar Allah'ı nasıl tanıdılar? Şayet İsa Aleyhisselam'ın dönemindeki İsrailoğullarının ve sonrasında gelen insanların son peygamber Muhammed Aleyhisselam dönemine kadar Allah'ın dinine ancak İsa (a.s.) aracılığıyla ulaşabildikleri söylenirse, bunun doğru bir söz ve geçerli bir söz olduğunu söylerdik.

"Ben ve Baba biriz" sözü, Mesih'in ilahlığını gösterir mi?

Mesih'in "Ben ve Baba biriz" sözüne gelince, bu kabul edilemez bir inançtır. Eğer insaf yolunu izlemiş ve arzulardan arınmış olsaydınız, şu sözün sizin için açık olduğunu görürdünüz: "Ben ve Baba" bu cümlede iki varlık arasında bir bağlaç kullanılmıştır. Bunların arasındaki bağlaç dilbilimde zıtlık ifadesini gerektirir, yani kendisi ve baba başka ve farklı bir şeylerdir. Şayet bir kimse ben ve falanca, derse her akıllı insan onların iki farklı insan olduğunu bilir ve 1+1+1=1 denklemi, matematikçiler ve diğerleri de dahil olmak üzere tüm rasyonel insanlar tarafından

reddedilen bir denklemdir.

Sonuç olarak size tavsiyem (ki bunu reddedeceğinizi sanmıyorum):

Okuduklarınızı kendi içinizde tefekkür edin, herhangi bir arka plan veya geçmiş makaleden bağımsız olarak, her türlü kapris ve fanatizmden uzak olarak Allah için bir düşünün ve hidayeti samimi bir şekilde yalnızca Allah'tan isteyin. Allah, Böyle bir durumda olan kuluna karşı onu hayal kırıklığına uğratmayacak kadar cömerttir. Allah doğru yola hidayet erdirendir. O, ne güzel vekildir.

En iyisini Allah bilir.